

MAŁE OFICJUM
KU CZCI
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI
PANNY

Objaśnienia:

V. = Versiculus

R. = Responsorium

W. = Werset

O. = Odpowiadanie

† = Uczynić znak krzyża

MODLITWA PRZYGOTOWAWCZA¹

Aperi, † Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatióibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiúnis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has Tibi Horas persólvo.

Otwórz, † Panie, usta moje, by błogóślawiły Świétemu Imieniu Twemu; oczyść serce me od wszelkich próżnych, przewrotnych i obcych myśli; oświeć umysł, rozpal serce, abym godnie, z uszanowaniem i pobożnie Oficjum to mógl odmówić i zasłużył sobie na wysłuchanie przed obliczem Twego majestatu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

O. Amen.

Panie Jezu, jednocząc się z twą Boską intencją, w jakiej sam na ziemi chwałę Bogu oddawałeś, Tobie te godziny ofiaruję.

MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE OFICJUM

Sacrosánctæ et individúæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssime sempérque Vírginis Máriæ fæcúndæ integritáti et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita saécula saeculorum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt Ætéрни Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Przeknajświętszej i nierozdzielnej Trójcy, Najświęsztemu człowieczeństwu ukrzyżowanego Pana naszego Jezusa Chrystusa, Przebłogóślawionej i Najchwalebniejszej zawsze Panny Maryi płodnemu dziewictwu i wszystkich Świętych społeczności niech będzie wieczna chwała, cześć, moc i uwielbienie od wszelkiego stworzenia, a nam odpuszczenie wszystkich grzechów na nieskończone wieki wieków.

O. Amen

W. Błogóślawiony żywot Maryi Dziewicy, który nosił Syna Ojca Przedwiecznego.

O. I błogóślawione piersi, które mlekiem karmiły Chrystusa Pana.

¹ Odmawia się po cichu przed każdorazowym rozpoczęciem Oficjum.

W tygodniu wynagradzającym dodaje się po trzykroć poniższe:

Parce, Domine, parce populo tuo.

R. Neque in perpétuum irascáris nobis.

Przepuść, Panie, przepuść ludowi Twojemu.

O. A nie bądź na nas zagniewany na wieki.

AKT WYNAGRADZAJĄCY »ZŁOTA STRZAŁA«¹

Laudetur, benedicatur, laudetur, adoretur, et glorificetur semper Sanctissimum, Sacratissimum, honoratissimum, nimis incognitum et ineffabilissimum Nomen Dei in caelo, super terram, et in inferno per omnes creaturas prode untes de manu Dei, et per Sacratissimum Cor Domini nostri Jesu Christi in Sanctissimo Altaris Sacramento. Amen.

Niech będzie pochwalone, błogostawione, miłowane, wielbione i czczone Przenajświętsze, najczcigodniejsze, najchwalebniejsze, niepojęte, a tak bardzo nieznanne Imię Boże; w niebie, na ziemi i w podziemiu przez wszystkie stworzenia, ręką Boga uczynione, i przez Boskie Serce Jezusa Chrystusa, Pana naszego w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza. Amen.

Odpust 40 dni

¹ Złotą strzałę ku wynagradzaniu bluźnierstw czynionych Imieniu Bożemu, według pobożnego podania, podyktował Pan Jezus siostrze Marii od św. Piotra, karmelitance bosej z Tours, mówiąc, że zrani Go raną miłości, ilekroć powtarzać ją będzie.

UWAGI

Części Oficjum zmieniające się stosownie do okresów Roku kościelnego oznaczone są cyframi rzymskimi następująco:

I: Oznacza czas od uroczystości Oczyszczenia NMP (2 lutego) aż do pierwszej Niedzieli Adwentu. Ten okres najdłuższy w Roku kościelnym zwie się niekiedy „całym rokiem”.

II: Oznacza czas wielkanocny, tj. od nieszpórów Wielkiej Soboty do nieszpórów w sobotę przed uroczystością Trójcy Przenajświętszej.

III: Oznacza czas adwentowy, tj. od pierwszej Niedzieli Adwentu aż do uroczystości Bożego Narodzenia, i dzień 25 marca, tj. uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie. Z Adwentem rozpoczyna się Rok kościelny.

IV: Oznacza czas poadwentowy, tj. od uroczystości Bożego Narodzenia aż do uroczystości Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny.

Dwie liczby razem oznaczają modlitwę lub antyfonę na dwa okresy Roku kościelnego.

SŁOWA CHRYSTUSA DO ŚW. GERTRUDY

Jutrznia i Laudy

Uwielbiaj mnie w czasie Jutrzni, chwalcąc Serce moje pełne miłości za niepokalane Dziewictwo Maryi, w którym mnie poczęła, będąc Dziewicą; rodziła, nie przestając być Dziewicą; porodziła, zostając czystą niezmazaną Dziewicą; a potem nie ustawała naśladować niewinności, której byłem pełen, gdy mnie dla odkupienia ludzkiego w czasie Jutrzni pojmano, wydano na uwięzienie, biczowano, policzkowano, cierniem koronowano, wyszydzano i nielitościwie a sromotnie mi urągano i znieważano mnie.

Pryma

Uwielbiaj mnie w godzinie pierwszej, chwalcąc miłosierne Serce moje za ową głęboką i coraz głębszą pokorę, z jaką Panna niepokalana oczekiwała przyjścia mojego; naśladowując pokorę moją, z jaką ja, Sędzia żywych i umarłych, dla odkupienia rodzaju ludzkiego o godzinie pierwszej stanąłem pokornie przed grzesznym człowiekiem, bym przyjął wyrok na mnie przezeń wydany.

Tercja

Uwielbiaj mnie w godzinie trzeciej za owe pragnienia gorące Panny Najświętszej, które mnie z łona Ojca mojego do Jej niepokalanego łona ściągnęły; a które były naśladowaniem zapału i pożądania, z jakimi pragnąłem zbawienia ludzkiego, gdy ubiczowany, cierniem ukoronowany, poniosłem godziny trzeciej sromotne drzewo krzyża, na obolałych i krwią zbroczonych ramionach moich, w niewypowiedzianej słodyczy i cierpliwości.

Seksta

Uwielbiaj mnie w godzinie szóstej za ową mocną i stałą nadzieję, której pełne było Serce Boskiej Dziewicy, gdy świątobliwością

swych pragnień i czystością intencji część mi składała, naśladowując żarliwe pragnienie Serca mojego w chwili, gdy zawieszony na krzyżu, upojony goryczą i srogością śmierci znękany, pożałowałem z całych sił moich odkupienia ludzkiego, wołając: „Pragnę”. A pragnąłem tak gorąco zbawienia ludzkiego, że gdyby do tego było trzeba ponieść sroższe jeszcze i okrutniejsze męczarnie, dobrowolnie przyjąłbym wszystkie, byłem tylko odkupił lud mój ukochany.

Nona

O godzinie dziewiątej uwielbiaj mnie za miłość gorącą łączącą me Serce z Sercem Niepokalanej Boskiej Dziewicy, która w łonie swoim najczystszy zespoliła i nierozdzielnie złączyła wielkość Bóstwa z nicestwem człowieczeństwa; i mnie w śmiertelnym żywocie moim naśladowała, konając duchowo, gdym z mocy mojej miłości godziny dziewiątej umierał na krzyżu śmiercią okrutną dla zbawienia ludzkiego.

Nieszpory

W godzinie nieszpornej uwielbiaj mnie za ową stałą i niezachwianą wiarę Panny Błogosławionej, w jakiej trwała niezmiennie – podczas gdy odstąpili ode mnie moi uczniowie, a reszta cała o mnie zwątpiła – naśladowując w tym wierność moją; kiedy po śmierci byłem z krzyża zdjęty i zstąpiłem do głębi otchłani, aby wszechmocną ręką miłosierdzia swego wyprowadzić dusze, oczekujące na przyjście moje, i do niebieskiej przenieść je radości.

Kompleta

W czasie komplety wielbij mnie za ową wytrwałość chwalebną, z jaką Matka moja najmiłsza aż do końca w cnotach się ćwiczyła i dobre uczynki wykonywała, naśladowując postępowanie moje w dziele odkupienia ludzkiego, które z tak wielką dopełniłem

troskliwością, że chociaż śmiercią moją okrutną uzyskałem już był dla ludzi uwolnienie od śmierci, zezwoliłem przecież jeszcze, ażeby Ciało moje podług zwyczaju zostało w grobie złożone, chcąc dowieść im przez to, że nie masz nic tak niskiego, tak pogardy godnego, czego bym nie przyjął z radością dla zbawienia człowieka.

JUTRZNIA

Ave, Maria, grátia plena:
Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui, Jesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amenⁱ.

Dómine, † lábia mea apéries.

R. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus, † in adjutórium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna,
Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami i błogosławiony Owoc żywota twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amenⁱ.

Panie, † otwórz wargi moje.

O. A usta moje będą głosić Twoją chwałę.

W. Boże, † wejrzyj ku wspomózeniu memu.

O. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

W. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

O. Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen. Allelúja.

ⁱ Zdrowaś Maryjo mówi się po cichu przed każdą horą

Od niedzieli Starozapustnej, czyli Siedemdziesiątnicy (dziewiąta niedziela przed uroczystością Zmartwychwstania Pańskiego), aż do Wielkiej Soboty zamiast Alleluja mówi się:

Laus tibi, Dómine, Rex ætér-næ glóriæ.

Cześć tobie, Panie, Królu chwały wiekuistej.

PSALM 94

Pobudka do chwaleń Boga psalmami i w duchu (sercem)

Invitatoriumⁱ

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, *
Pan z Tobą.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, *
Pan z Tobą.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Pójdźcie, śpiewajmy z radością Panu, śpiewajmy Bogu, zbawicielowi naszemu, uprzedzajmy oblicze jego z wychwalaniem i psalmy śpiewajmy mu!

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, *
Pan z Tobą.

Albowiem Bogiem wielkim Pan i królem wielkim ponad wszystkie bogi. Bo nie odrzuci Pan ludu swego. Bo w ręce jego wszystkie krańce ziemi i góry wysokości jego są.

ⁱ Wezwanie.

Dóminus tecum.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: **venite, adorémus, et procidámus ante Deum; * plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.**

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Dóminus tecum.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Pan z Tobą.

Bo jego jest morze, i on je uczynił, i lądy utworzyły ręce jego. **Pójdźcie, pokłońmy się i upadnijmy przed Bogiem, i płacmyⁱ przed Panem, który nas stworzył! Albowiem on jest Panem, Bogiem naszym, a my ludem pastwiska jego i owcami ręki jego.**

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, *
Pan z Tobą.

Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych, jak w rozdrażnieniu, jak w dzień kuszenia na puszczy, kędy mię kusili ojcowie wasi, doświadczyli mię, a widzieli uczynki moje!

Pan z Tobą.

Czterdzieści lat gniewałem się na ten naród, i rzekłem: „Zawsze ci błędzą sercem”. A oni nie poznali dróg moich, jak zaprzysiągłem w gniewie moim, że nie wnikną do pokoju mego.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, *
Pan z Tobą.

ⁱ *Płacmy* – raczej: klękajmy.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. * Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Dóminus tecum.

Ave, María, grátia plena: *
Dóminus tecum.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świątemu. * Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen

Pan z Tobą.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna,*
Pan z Tobą.

HYMN

Quem terra, pontus, sídera *
Colunt, adórant, prædicant, *
Trinam regéntem máchinam, *
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia *
Desérviunt per témpora, *
Perfúsa cæli grátia, *
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere, *
Cuius supérnus ártifex *
Mundum pugillo cóntinens, *
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio, *
Fœcúnda Sancto Spírítu, *
Desiderátus géntibus, *
Cujus per alvum fusus est.

Kogo ziemia, niebo, morze, *
Wielbią, głoszą, czczą w pokłonie, *
Władcę na tym trójprzestworze *
W swym Maryja nosi łonie.

Komu służą w każdej dobie *
Księżyc, słońce, wszystkie twory, *
Tego Panna dźwiga w sobie *
Pełna łaski i pokory.

Matka z daru tak szczęśliwa, *
Że Wszechtwórca nieobjęty, *
Który świat w swej dłoni skrywa, *
Został w łonie jej zamknięty

Szczęсна z Posła niebieskiego, *
Z niej był na świat narodzony *
Sprawą Ducha Najświętszego, *
Od narodów upragniony.

Jesu, tibi sit glória, *
Qui natus es de Vírgine, *
Cum Patre, et almo Spírítu *
In sempitérna sæcula.
Amen.

Jeżu z Panny narodzony, *
Bądź nam zawsze pochwalony, *
Twoja z Ojcem, Duchem słowa *
Niech na wieki nie ustawa.
Amen.

NOKTURNY

Wychwalanie dzieł Trójcy Przenajświętszej i wychwalanie Matki Bożej Niepokalanej

NOKTURN PIERWSZY

Ku czci Boga Ojca Stworzyciela

Odmawia się w niedziele, poniedziałki i czwartki

PSALM 8

Podziw i uwielbienie Boga dla dzieł Jego w porządku natury i łaski. Psalm sławi przedziwną dobroć Stwórcy ku człowiekowi.

Ant. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Ant. Błogosławionaś ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twojego.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos. Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destrúas inimícum et ultórem.

Panie, Panie nasz, * jakże dziwne jest imię twoje po wszystkim ziemi!

Albowiem wyniesiona jest wielmożność twoja * nad niebiosą. Z ust niemowląt i ssących uczyniłeś doskonałą chwałę przeciw nieprzyjaciółom twoim, * aby zniszczyć nieprzyjaciela i mściciela.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Ángelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univér-sas: ínsuper et pécora campi. Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-sa terra!

Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæculu sæculórum. Amen.

Ant. Benedicta tu in muliéri-bus, et benedíctus fructus ventris tui.

Albowiem spoglądam na niebio-sa twoje, dzieła palców twoich, * księżyc i gwiazdy, któreś ty za-łożył.

Cóż jest człowiek, iż nań pamię-tasz? * albo syn człowieczy, iż go nawiedzasz?

Uczyniłeś go mało co mniej-szym od aniołów, chwałą i czcią ukoronowałeś go: * i postawiłeś go nad dziełami rąk twoich.

Poddałeś wszystko pod nogi jego: * owce i woły wszystkie, nadto i zwierzęta polne.

Ptactwo niebieskie i ryby mor-skie, * które się przechodzą po ścieżkach morskich.

Panie, Panie nasz, * jakże dziw-ne jest imię twoje po wszystkiej ziemi!

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen.

Ant. Błogosławionaś ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twojego.

PSALM 18

Świat niewidzialny, Bóg i Aniołowie – Niebiosa, przynoszą Prawdę objawioną wraz z Synem Bożym, rozповідаjąc, tj. głosząc chwałę Bożą; także świat widzialny (firmament) głosi chwałę Najwyższego. Zakon Pański, czyli Prawda objawiona, którą Kościół św. do wierzenia podaje, jest światłem dusz, wskazującym człowiekowi na obowiązki wobec Stwórcy.

Ant. Sicut myrrha electa, odórem dedísti suavitatís, sancta Dei Génitrix.

Ant. Jak mirra wyborna wydałaś wdzięczną wonność, Święta Boża Rodzicielko.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit so-nus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thá-lamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad occúrsus ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Niebiosa opowiadają chwałę Boga, * a dzieła rąk jego oznajmia firmament.

Dzień dniowi opowiada słowo, * a noc nocy podaje wiadomość. Nie są to słowa ani mowy, * których by głos nie był słyszany. Na wszystką ziemię wyszedł głos ich * i na krańce okręgu ziemi słowa ich.

W słońcu postawił przybytek swój; * a ono jak oblubieniec wychodzi z łóżnicy swojej.

Rozweseliło się jak olbrzym na biegnięcie w drogę: * od krańca nieba wyjście jego.

A obieg jego aż do krańca jego, * a nie masz, kto by się mógł ukryć pod żarem jego.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Justítiae Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum: illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmans in sæculum sæculi: * júdicia Dómini vera, justificáta in semetípisa.

Desiderábilia super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Étenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intéllegit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri...

Zakon Pański nieskalany, nawracający duszę, * świadectwo Pańskie wierne, dające mądrość prostaczkom.

Sprawiedliwości Pańskie prawe, uwesalające serce, * przykazanie Pańskie jasne, oświecające oczy.

Bojaźń Pańska święta, trwająca na wieki wieków, * sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem sprawiedliwe.

Bardziej pożądane niż złoto i mnogie kamienie drogic, * a słodsze nad miód i plastr miodowy.

Albowiem sługa twój strzeże ich, * w przestrzeganiu ich odpłata wielka.

Występki któż rozumie? Od skrytych moich oczyść mię, * i od obcych ustrzeż sługę twego. Jeśli nade mną panować nie będą, wtedy nieskalany będę * i będę oczyszczony od grzechu największego.

I będą się podobać mowy ust moich * i rozmyślanie serca mego przed obliczem twoim zawsze.

O Panie, wspomóżycielu mój * i odkupicielu mój!

Cwała Ojcu...

Ant. Sicut myrrha electa, odórem dedisti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Jak mirra wyborna wydałaś wdzięczną wonność, Święta Boża Rodzicielko.

PSALM 23

Pieśń uroczystego pochodu z Arką Przymierza na górę Syjon. Zastępy Kościoła zdążają do górnego Syjonu wraz z Arką Przymierza – Marią Najświętszą, idąc w ślady Wodza, Chrystusa, który zwyciężył świat, czarta i ciało w swej potrójnej pożądliwości. Psalm wskazuje na cel, do jakiego Stwórca przeznaczył człowieka, tj. górę Pańską, – Syjon, w znaczeniu przenośnym – niebo.

Ant. Ante torum hujus Virgínis frequentáte nobis dúlциа cántica drámatis.

Ant. Przed miejscem spoczynku tej Dziewicy ponawiajcie nam wdzięczne, radosne pieśni.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Ínnocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Pańska jest ziemia i napełnienie jej, * okrąg ziemi i wszyscy, którzy mieszkają na nim.

Bo On go nad morzami utwierdził * i nad rzekami umocnił go.

Któż wstąpi na górę Pańską, * albo kto będzie stał na świętym miejscu jego?

Niewinnych rąk i czystego serca, * który nie użył do próżności duszy swojej ani przysięgał zdradliwie bliźniemu swemu.

Ten weźmie błogosławieństwo od Pana * i miłosierdzie od Boga zbawiciela swego.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciæ Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevâmini, portæ æternales: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevâmini, portæ æternales: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri...

Ant. Ante torum hujus Virginitis frequentate nobis dulcia cantica dramatis

Poniższe modlitwy odmawia się po każdym Nokturnie:

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in æternum. Pater noster...

Taki jest ród szukających go, * szukających oblicza Boga Jakubowego.

Podnieście, książęta, bramy wasze, i podnieście się, bramy wieczne, * a wnijdzie król chwały!

Któryż to jest król chwały? * Pan mocny i potężny, Pan potężny w walce!

Podnieścież, książęta bramy wasze, i podnieście się, bramy wieczne, * a wnijdzie król chwały!

Któryż to jest król chwały? * Pan zastępów, ten to jest król chwały!

Chwała Ojcu...

Ant. Przed miejscem spoczynku tej Dziewicy ponawiajcie nam wdzięczne, radosne pieśni.

W. Rozlany jest wdzięk na wargach Twoich.

O. Dlatego błogosławił Cie Bóg na wieki. Ojczy nasz...

po cichu aż do:

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Absolutio:

Præcibus et méritis Beatæ Mariæ semper Virginitis, et ómnium Sanctórum, perducat nos Dóminus ad regna cælórum.

R. Amen.

W. I nie wódz nas na pokuszenie.

O. Ale nas zbaw ode złego.

Rozgrzeszenie:

Za przyczyną i przez zasługi Przebłogosławionej Maryi zawsze Dziewicy, i wszystkich Świętych, niech nas Pan doprowadzi do królestwa niebieskiego.

O. Amen.

NOKTURN DRUGI Ku czci Syna Bożego Odkupiciela

Na wtorek i piątek

PSALM 44

Tęsknota Kościoła za Oblubieńcem-Chrystusem, tworzenie się i rozwój Jego królestwa, Kościoła św., w kolei czasów. W psalmie tym Chrystus występuje jako Oblubieniec Kościoła, jego twórca, jako Król, mocarz i wojownik świętości. „Córki królewskie” – to święci, „Królowa po prawicy” – Matka Najświętsza króluje wraz z Chrystusem, „panny” – to narody, które za pośrednictwem Maryi idą ku Chrystusowi, „bliskie Jej” – to zastępy dusz świętobliwych dziewic i dusz Bogu poświęconych, „synowie” – tj. św. Apostołowie, doprowadzają ludzkość do Chrystusa, szerzą Jego królestwo. Podobnie czynili „Ojcowie”, tj. św. Patriarchowie, przed Jego przyjściem.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde et regna.

Ant. W śliczności twojej i piękności twojej nadciągnij szczęśliwie, postępuj i króluj.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filię regum in honóre tuo.

Wydało serce moje słowo dobre, * śpiewam pieśń moją królowi.

Język mój – pióro pisarza, * prędko piszącego.

Piękniejszyś urodą nad syny człowiecze, rozlany jest wdzięk na wargach twoich, * dlatego pobłogosławił ci Bóg na wieki! Przypasz miecz twój do biodr twoich, * najmocniejszy!

W śliczności twojej i w piękności twojej: * nadciągnij, szczęśliwie postępuj i króluj.

Dla prawdy i cichości i sprawiedliwości; * a poprowadzi cię przedziwnie prawica twoja.

Strzały twoje ostre, narody pod ciebie upadną, * w serca nieprzyjaciół królewskich.

Stolica twoja, Boże, na wieki wieków; * berłem prawości – berto królestwa twego.

Umiłowałaś sprawiedliwość, a nienawidziłaś nieprawości; * przeto cię namaścił Bóg, Bóg twój, olejkim wesela nad rówieśników twoich.

Mirra i aloes i kasja wonieją z szat twoich, z domów z kości słoniowej, * stamtąd ci rozkosz uczyniły córki królewskie w orszaku twoim.

Ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filię Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filię regis ab intus, * in fímbris áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Staneła królowa po prawicy twojej w ubiorze złotym, * obleczonea rozmaitością.

Słuchaj, córko, a patrz i nakłoń ucha twego, * a zapomnij narodu twego i domu ojca twego. I będzie pożądał król śliczności twojej; * albowiem on jest Panem Bogiem twoim, i będą się mu kłaniać.

I córki Tyru z upominkami * obliczu twemu kłaniać się będą, wszyscy bogaci z ludu.

Wszystka chwała jej, córki królewskiej, wewnątrz * w złocistych obramowaniach, w szatach różnobarwnych.

Przywiodą królowi panny za nią, * przyprowadzą do ciebie bliskie jej.

Przywiodą ją z weselem i z radością, * przywiodą je do świątyni królewskiej.

Zamiast ojców twoich narodzili ci się synowie, * ustanowisz ich książętami nad wszystką ziemią.

Będą wspominać imię twoje * z pokolenia na pokolenie.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Glória Patri...

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde et regna.

Dlatego narody będą cię sławić wiecznie * i na wieki wieków. Chwała Ojcu...

Ant. W śliczności twojej i w piękności twojej nadciągnij szczęśliwie, postępuj i króluj.

PSALM 45

Poprzedni psalm opisuje przymioty Mesjasza, przedstawiając Go jako twórcę Kościoła. W tym psalmie Chrystus działa mistycznie, niewidzialnie w życiu Kościoła, a skutek Jego działania jest jawny („Pójdźcie i oglądajcie sprawy Pańskie”). Treścią psalmu jest walka światłości Bożej, Kościoła św. z mocami ciemności grzechu. W walce tej Chrystus jest siłą każdej duszy („Bóg naszą mocą”) – jako pokarm jest prawdziwym, niezawodnym drogowkazem, jest Pasterzem oraz Idealem, tj. wzorem, i Oblubieńcem.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Ant. Wspomoże ją Bóg obliczem swoim: Bóg w pośrodku jego, nie będzie poruszona.

Bóg nasz ucieczką i mocą, * pomocnikiem w uciśkach, które nawiedziły nas bardzo.

Przeto się bać nie będziemy, gdy poruszy się ziemia * i przeniosą się góry w serce morza.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdone ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra. Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri...

Szumiały i zamąciły się wody ich, * zatrzęsły się góry przed siłą jego.

Bystrość rzeki rozwesela miasto Boże, * poświęcił przybytek swój Najwyższy.

Bóg jest w pośrodku niego, nie będzie poruszona, * wyratuje je Bóg rano, na świtanie.

Zaburzyły się narody i nachyliły się królestwa, * wydał głos swój, poruszyła się ziemia.

Pan zastępów z nami, * Bóg Jakuba obrońcą naszym!

Pójdźcie i oglądajcie sprawy Pańskie, jakie uczynił cuda na ziemi, * usuwając wojny aż do krańców ziemi.

Skruszy łuk i zdruzgoce oręż, * i tarcze ogniem popali.

„Uspokójcie się i zobaczcie, zem ja jest Bogiem, * będę wywyższony między narodami i będę wywyższony na ziemi!”

Pan zastępów z nami, * Bóg Jakuba obrońcą naszym!

Chwała Ojcu...

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

PSALM 86

Miłość Chrystusa ku Świętym Syjonu – Maryi Niepokalanej. Jej sława w Kościele, narody oddają Jej cześć, Maryja jest Matką wszystkich odkupionych. Mądrość odwieczna – Chrystus, budując Kościół swój, owo mieszkanie weselących się społecznie, uczynił Maryję Matką naszą i główną przyczyną naszej radości, skarbnicą łask Bożych i szafarką wszystkich zasług swoich.

Ant. Sicut lætantium omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Génitrix.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob. Gloriósa dicta sunt de te, * civitas Dei. Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me. Ecce, alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic. Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Ant. Wspomoże ją Bóg obliczem swoim: Bóg w pośrodku jego, nie będzie poruszona.

Ant. Jako weselących się * wszystkich nas, jest mieszkanie u Ciebie, Święta Boża Rodzicielko.

Fundamenty jego na górach świętych; * miłuje Pan bramy Syjonu nad wszystkie przybytki Jakuba. Sławne rzeczy powiedziano o tobie, * miasto Boże! Wspomnę na Rahaba i na Babilon, * które mię znają. Oto cudzoziemcy i Tyr i lud Etiopski, * ci tam byli. Czy o Syjonie mówić nie będą: „Człowiek i człowiek narodził się w nim, * a sam Najwyższy go ugruntował”?

Dóminus narrábit in scripturis populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea. Sicut lætantium ómnium * habitatio est in te. Glória Patri...

Ant. Sicut lætantium ómnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Génitrix.

V. Diffúsa est grátia...

Pan opowie w pismach narodów i książąt, * tych, którzy w nim byli. Jak weselących się jest wszystkich * mieszkanie w tobie. Chwała Ojcu...

Ant. Jako weselących się wszystkich nas, jest mieszkanie u Ciebie, Święta Boża Rodzicielko.

W. Rozlany jest wdzięk...

Patrz: modlitwy po Nokturnie pierwszym, str. 18.

NOKTURN TRZECI
Ku czci Ducha Św. Uświęciciela

Na środy i soboty

PSALM 95

Wezwanie ku sławieniu i błogosławieniu Chrystusa Zbawiciela i radosnej służbie Bożej, oraz wezwanie do nienawiści i wstrętu ku sprawom szatańskim, bo Bóg, najwyższe, nieskończone Piękno, Dobro i Świętość, winien panować i rządzić sercami ludzkimi. Psalm ten przedstawia działania Ducha Św., gdy obudza w duszach wstręt ku złemu, a zachęca i pociąga do słodkiej służby Bogu, nieskończonej Dobroci i Piękności, który wobec człowieka jest najbardziej wspaniałomyślny i szczerobliwy.

Ant. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola intermisti in univérso mundo.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra. Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Ant. Wesel się, Maryjo Panno, Tyś sama pokonała wszystkie herezje na całym świecie.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, * śpiewajcie Panu, wszystkie ziemio! Śpiewajcie Panu i błogosławcie imię jego, * opowiadajcie dzień po dniu zbawienie jego! Opowiadajcie między narodami chwałę jego, * między wszystkimi ludami dziwy jego! Bo wielki jest Pan i chwalebny bardzo, * straszliwy jest ponad wszystkie bogi.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Étenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte. Laténtur cæli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Albowiem wszyscy bogowie pogańscy – to czarci, * ale Pan niebiosa uczynił.

Chwała i piękność przed obliczem jego, * świętość i majestat w świątyni jego.

Przyńście Panu, rodziny narodów, przyńście Panu cześć i chwałę, * przyńście Panu chwałbę imienia jego!

Bierzcie ofiary i wchodźcie do przedsionków jego, * kłaniajcie się Panu w świętych przedsionkach jego!

Niech zadrży przed obliczem jego wszystka ziemia: * powiadajcie między narodami, iż Pan jest królem!

Albowiem umocnił okrąg ziemi, który się nie poruszy, * będzie sądził ludy w sprawiedliwości.

Niech się weselą niebiosy i niech się raduje ziemia, niech się poruszy morze i pełność jego: * rozradują się pola i wszystko, co jest na nich.

Wtedy rozradują się wszystkie drzewa leśne, przed Panem, że przyszedł; * bo przyszedł sądzić ziemię.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et pópulos in veritate sua.

Glória Patri...

Ant. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola intermisti in univérso mundo.

Będzie sądził świat w sprawiedliwości, * a narody według prawdy swojej.

Chwała Ojcu...

Ant. Wesel się, Maryjo Panno, Tyś sama pokonała wszystkie herezje na całym świecie.

PSALM 96

Zapowiedź triumfu Chrystusa nad potęgą zła oraz wzywanie św. Aniołów do oddania chwały i czci Chrystusowi, tudzież zachęta sprawiedliwych do nienawiści grzechu. Psalm przedstawia działania Ducha Św., który budzi nienawiść ku złemu i przenika dusze bojaźnią sądów Boskich, a sprawiedliwych swą światłością i weselem.

Ant. Dignare me laudare te, Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Spraw, abym Cię godnie słał, Panno Przenajświętsza. Uproś mi męstwo przeciw nieprzyjaciółom Twoim.

Dóminus regnavit, exsultet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ípsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Pan króluje, niech się raduje ziemia, * niech się wesela wyspy mnogie!

Obłok i mgła wokoło niego, * sprawiedliwość i sąd utwierdzeniem stolicy jego.

Ogień przed nim pójdzie * i spali wokoło nieprzyjaciół jego.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Ángeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine: Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri...

Oświeciły błyskawice jego okrąg ziemi; * ujrzała i zadrzała ziemia.

Góry jak wosk rozplęły się przed obliczem Pańskim, * przed obliczem Pana wszystka ziemia. Oznajmiły niebiosa sprawiedliwość jego * i oglądali wszyscy ludzie chwałę jego.

Niech będą zawstyżeni wszyscy kłaniający się rzeźbie * i którzy się chlubią bałwanami swoimi!

Kłaniajcie się mu, wszyscy aniołowie jego! * Usłyszał i uweselił się Syjon.

I rozradowały się córki judzkie, * dla sądów twoich Panie.

Albowiem tyś Pan Najwyższy nad wszystką ziemią, * bardzo wywyższony jesteś ponad wszystkie bogi.

Którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło, * strzeże Pan dusz świętych swoich, wyrwie je z ręki grzesznika.

Światłość weszła sprawiedliwemu, * a wesele ludziom prawego serca.

Weselcie się sprawiedliwi w Panu * i wysławiajcie świętą pamięć jego!

Chwała Ojcu...

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Spraw, abym Cię godnie słauił, Panno Przenajświętsza. Uproś mi męstwo przeciw nieprzyjaciołom Twoim.

PSALM 97

To, do czego wzywa Psalm 95, co zapowiada Psalm 96, jest w tym psalmie faktem dokonanych: sprawa Chrystusowa zwyciężyła, ludy poszły za wezwaniem Bożym – „wszystkie kraje ziemi oglądały zbawienie Boże” – stąd ogólna radość i uwielbianie Chrystusa Zbawiciela. Psalm ten proroczy przedstawia odnowione przez Ducha Św. oblicze ziemi przez uświęcenie dusz i ogólną stąd radość ludzi i żywiołów – przeobrażenie ojczyzny niebieskiej.

Ant. I. II. IV. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Ant. I. II. IV. Po porodzeniu, Panno, niepokalaną zostałaś: Boża Rodzicielko, wstaw się za nami.

Ant. III. Angelus Dómini nuntíavít Mariæ, et concépit de Spírítu Sancto. Allelúja.

Ant. II. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi, i poczęła z Ducha Świętego. Alleluja.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi délixtera ejus: * et bráccium sanctum ejus. Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, * bo uczynił dziwy. Wspomogła go prawica jego * i ramię święte jego! Objawił Pan zbawienie swoje, * przed oczyma pogan ukazał sprawiedliwość swoją.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæⁱ dómui Israëł.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psálite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manuⁱⁱ, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terras.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Glória Patri...

Ant. I. II. IV. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Wspomniał na miłosierdzie swoje * i na prawdę swąi domowi Izraela.

Oglądały wszystkie krańce ziemi * zbawienie Boga naszego.

Wykrzykujcie Panu, wszystka ziemi! * Śpiewajcie i weselcie się, i grajcie!

Grajcie Panu na cytrze, na cytrze i głosem psalmu, * na puzonach i na kornetach głośnych!

Wykrzykujcie przed obliczem króla Pana: * niech się poruszy morze i pełność jego, okrąg ziemi, i mieszkający na nim.

Rzeki będą klaskać rękamiⁱⁱ, góry społem będą się weselić przed obliczem Pana, * bo przyszedł sędzić ziemię.

Będzie sędził świat w sprawiedliwości * i narody w prawości.

Chwała Ojcu...

Ant. I. II. IV. Po porodzeniu, Panno, niepokalaną zostałaś: Boża Rodzicielko, wstaw się za nami.

ⁱ Tj. obietnice swoje, które Bóg jak najwierniej spełnił

ⁱⁱ Tj. cała przyroda, będąca odblaskiem potęgi i dobroci Stwórcy, radować się będzie, a właściwie radować i weselić będzie ludzi.

Ant. III. Angelus Dómini nuntíavít Maríæ, et concépit de Spírítu Sancto. Allelúja.

Ant. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi, i poczęła z Ducha Świętego. Alleluja.

V. Diffúsa est grátia...

W. Rozlany jest wdzięk...

Patrz: modlitwy po Nokturnie pierwszym, str. 18.

I. II. IV. Czytania na cały rok, z wyjątkiem Adwentu i dnia 25 marcaⁱ

Czytania te z Pisma św. Starego Testamentu są przemową Mądrości Bożej, działającej w narodzie wybranym i przez ten naród. Odnosimy je do Matki Bożej, jakoby Ona sama je mówiła.

Czytanie pierwsze rozumiemy o Maryi i Kościele. Bóg Ojciec Stworzyciel wszechrzeczy, urzeczywistnia odwieczny swój plan odnośnie do Maryi i Kościoła, wyznaczając Najświętszej Dziewicy rolę, jaką ma spełnić w Kościele. Wyrażenia: Jakub, Izrael itp. oznaczają Kościół.

Czytanie drugie mówi o działalności Stolicy Mądrości w Kościele świętym. Wyrażenia: Syjon, Miasto Boże, Jeruzalem itp. oznaczają Kościół Chrystusowy.

Czytanie trzecie przedstawia w podobieństwach przymioty Niepokalanej Królowej Kościoła św., Jej wywyższenie i piękność duchową. Przymioty te Maryi są darem Przenajświętszej Trójcy, osobliwie Ducha św., któremu przypisuje się szafarstwo wszelkich darów.

Prośba o błogosławieństwoⁱⁱ

V. Jube, Dómine (Domne), benedicere.

W. Racz, Panie (Ojcze), błogosławić.

ⁱ Czytania adwentowe – patrz: str. 40.

ⁱⁱ Prośba o błogosławieństwo poprzedza każde czytanie.

Benedictio:
Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.
R. Amen.

Błogosławieństwo:
Maryjo z Synem swoim, błogosław nam, sługom Twoim.
O. Amen.

Czytanie pierwsze **(Syr 24, 11-13)**

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morabor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creator ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo. Et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
R. Deo grátias.

R. Sancta et immaculáta virgíntas, quibus te laudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

V. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris Tui.

Wtym wszystkim szukałam odpoczynku i w dziedzictwie Pańskim mieszkać będę. Wtedy przykazał i rzekł mi Stworzyciel wszechrzeczy, a który mię stworzył odpoczął w przybytku moim, i rzekł mi: „Mieszkać w Jakubie i w Izraelu weźmij dziedzictwo, a między wybranymi moimi rozpuść korzenie”.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
O. Bogu niech będą dzięki.

O. Święte i Niepokalane Panieństwo, jakimiz Cię pochwały mam wysławiać, nie wiem. * Albowiem nosiłaś w swym łonie Tego, którego niebiosa ogarnąć nie mogły.

W. Błogosławionaś Ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twojego:

V. Quia quem cæli cåpere non póterant, tuo grémio contulisti.

O. Albowiem nosiłaś w łonie Tego, którego niebiosa ogarnąć nie mogły.

Prośba o błogosławieństwo:

V. Jube, Dómine (Domne), benedicere.

Benedictio:

Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum.

R. Amen.

W. Racz, Panie (Ojczy), błogosławić.

Błogosławieństwo:

Święta Panna nad pannami, niech się u Pana przyczyni za nami.

O. Amen.

*Czytanie drugie
(Syr 24, 15-16)*

Et sic in Sion firmata sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificato, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Itak na Syjonie jestem utwierdzona, i w mieście świętym podobnie odpoczywałam, a w Jeruzalem władza moja. I rozkorzeniłam się w sławnym narodzie, i w dziele Boga mego dziedzictwo jego, i w zgromadzeniu świętych pobyt mój.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu niech będą dzięki.

R. Beata es, Virgo María, quæ Dóminum portasti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in æternum pérmanes Virgo.

V. Ave Maria, gratia plena, Dóminus tecum.

R. Genuísti qui te fecit, et in æternum pérmanes Virgo.

O. Błogosławiona jesteś, Maryjo Dziewico, któraś nosiła Pana, Stworzyciela świata: * Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

W. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą.

O. Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

Jeżeli odmawia się po czytaniach hymn Ciebie Boże chwalimy (Te Deum) ze str. 37, dodaje się tu na końcu następujący werset i responso-rium. W innych przypadkach opuszcza się to, zaczynając dalej pacierze od: Racz, Panie, błogosławić... (Jube, Dómine, benedicere...).

V. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

R. Genuísti qui te fecit, et in æternum pérmanes Virgo.

W. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

O. Zrodziłaś Tego, który Cię stworzył, zostając Dziewicą na wieki.

Prośba o błogosławieństwo:

V. Jube, Dómine (Domne), benedicere.

Benedictio:

Per Vírginem Matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

W. Racz, Panie (Ojczy), błogosławić.

Błogosławieństwo:

Przez Dziewicy Matki przyczynienie, niech nam Pan Bóg da pokój i zbawienie.

O. Amen.

Czytanie trzecie
(Syr 24, 17-20)

Quasi cedrus exaltata sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciósá in cámpis, et quasi plátanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamónum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatém odóris.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

W czasie Adwentu oraz w uroczystość ŚŚ. Młodzianków (28 grudnia), jeśli przypada w dniu powszednim, i od Siedemdziesiątnicy do W. Boty włącznie – mówi się następujące responsoria i werset:

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster.

Wyniesiona jestem w górę jak drzewo cedrowe na Libanie i jak cyprys na górze Syjon; wywyższyłam się jak palma w Kades i jak krzew róży w Jerychu; jak piękna oliwa na polu i jak jawor jestem wywyższona nad wodą na ulicach. Jak cynamon i balsam woniejący zapach wydałam, jak mirra wyborna wydałam woń miłą.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu niech będą dzięki.

O. Szczęśliwa jesteś, Święta Panno Maryjo, i wszelkiej chwały najgodniejsza. * Bo z Ciebie wyszło Słońce sprawiedliwości, * Chrystus, nasz Bóg.

V. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

R. Quia ex te ortus est sol justitiæ.

V. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

R. Christus Deus noster.

W. Módl się za lud, proś za duchowieństwem, wstawiaj się za pobożnymi i Bogu poświęconymi niewiastami. Niechaj wszyscy doznają Twego wsparcia, którzykolwiek Twą świętą pamięć wciąż otaczają.

O. Bo z Ciebie wyszło Słońce sprawiedliwości.

W. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

O. Chrystus, nasz Bóg.

W pozostałe dni zamiast poprzedniego responsorium: O. Szczęśliwa jesteś... (Felix namque...) mówi się hymn: Ciebie Boże chwalimy. A to od uroczystości Bożego Narodzenia aż do Siedemdziesiątnicy (z wyjątkiem uroczystości ŚŚ. Młodzianków przypadającej w dniu powszednim), w okresie od Zmartwychwstania Pańskiego do Adwentu, również w każdej uroczystość Najświętszej Maryi Panny w innym okresie czasu: 8, 10, 18 grudnia, 23 stycznia, 2 lutego, 25 marca, a także w uroczystość św. Józefa (19 marca) oraz w piątek przed Niedzielą Palmową.

HYMN ŚWIĘTYCH AMBROŻEGO I AUGUSTYNA

Chwała Przenajświętszej Trójcy i Słowu Wcielonemu

Te Deum laudamus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnium terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Ciebie, Boże, chwalimy, * Ciebie, Panem wyznajemy.

Ciebie Ojca Przedwiecznego * wszystka ziemia uwielbia.

Ciebie wszyscy Aniołowie, * Ciebie niebiosa i wszystkie Moce,

Tibi Chérubim et Séraphim,
* incessábili voce proc-
lámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus *
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * ma-
jestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum
chorus,

Te Prophetarum * laudábilis
númerus,

Te Mártyrum candidátus *
laudat exércitus.

Te per orbem terrarum *
sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestá-
tis,

Venerándum tuum verum *
et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Parácli-
tum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es
Fílius.

Tu, ad liberándum suscep-
túrus hóminem: * non hor-
ruísti Vírginis uterum.

Tu, devícto mortis acúleo: *
aperuísti credéntibus regna
cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes: *
in glória Patris.

Ciebie Cherubini i Serafini *
wysławiają pieniem nieustan-
nym:

Święty, Święty, Święty * Pan
Bóg Zastępów!

Pełne są niebiosa i ziemia *
majestatu chwały Twojej.

Ciebie wspaniały * chór Apo-
stołów,

Ciebie Proroków * orszak czci-
godny,

Ciebie Męczenników zaszczyt-
ny * wielbi hufiec.

Ciebie na całym okręgu ziemi *
wyznaje Kościół święty,

Ciebie, Ojca * chwały niezmi-
rzonej;

I czcigodnego Twego, * a praw-
dziwego i jedynego Syna,

Oraz Świętego Ducha * Pocię-
szyciela.

Tyś Królem chwały, * o Chryste!

Tyś Ojca * wiekuistym Synem!

Ty, mając dla odkupienia
przybrać ludzką naturę, * nie
wzdrynąłeś się przed żywo-
tem Dziewicy.

Ty, zwyciężywszy oścień śmier-
ci, * otworzyłeś wierzącym kró-
lestwo niebios.

Ty siedzisz na prawicy Bożej, *
w chwale Ojca.

Iudex créderis * esse ven-
túrus.

**Te ergo quæsumus, tuis
fámulis súbveni: * quos
pretiósó sánguine redemi-
stiⁱ.**

Ætérna fac cum Sanctis tuis *
in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum,
Dómine: * et bénedic here-
ditáti tuæ.

Et rege eos: * et extólle illos
usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedíci-
mus te.

Et laudámus nomen tuum
in sæculum: * et in sæculum
sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto: *
sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine: *
miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómi-
ne, super nos, * quemádmó-
dum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non
confúndar in ætérnum.

Sędzią jesteś, * który jak wie-
rzyśmy przyjsć ma.

**Ciebie więc błagamy, abyś
dopomógł sługom swoim, *
których Najdroższą Krwią od-
kupieśⁱ.**

Spraw, abyśmy do wiecznej ze
Świętymi Twymi * chwały byli
zaliczeni.

Zbaw lud Twój, Panie, * i bło-
gosław dziedzictwu Twemu!

I rządz nimi * i wywyższaj ich
aż na wieki.

Dnia każdego * błogosławimy
Tobie.

I wysławiamy Imię Twoje na
wieki, * i na wieki wieków.

Racz, Panie, dnia tego * od
grzechu nas ustrzec!

Zmiłuj się nad nami, Panie, *
zmiłuj się nad nami!

Miłosierdzie Twoje, Panie, nie-
chaj się stanie nad nami, *

według tego, jak ufaliśmy w To-
bie.

W Tobie, Panie, zaufałem, *
nie będę zawstydzony na wieki.

ⁱ Ten wiersz odmawia się, klęcząc.

III. Czytania na Adwent i na dzień 25 marca, w którym odma- wia się oficjum adwentowe.

Trzy czytania adwentowe opisują słowami Ewangelii świętej udział Trzech Osób Trójcy Przenajświętszej w tajemnicy Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie.

Czytanie pierwsze (Łk 1, 26-28)

Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitate Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

V. Tu autem, Domine, miserere nobis.

R. Deo gratias.

R. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum; et expavescit Virgo de lumine. Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Dominum.* Ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius.

Posłany został od Boga Anioł Gabriel do miasta galilejskiego, któremu imię Nazaret, do panny poślubionej mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego, a imię panny Maryja. I wszedłszy Anioł do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu niech będą dzięki.

O. Posłan jest Anioł Gabriel do Maryi Panny poślubionej Józefowi, zwiastując Jej Słowo; i ulękała się Panna światłości. Nie bój się, Maryjo, znalazłaś łaskę u Pana. Oto poczniesz i porodysz tego, który będzie zwany Synem Najwyższego.

V. Dabit ei Dominus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum.

R. Ecce concipies, et paries et vocabitur Altissimi Filius.

W. Da mu Pan Bóg stolicę Dawida Ojca Jego i będzie królował w domu Jakubowym na wieki.

O. Oto poczniesz i porodysz tego, który będzie zwany Synem Najwyższego.

Prośba o błogosławieństwo:

V. Jube, Domine (Domne), benedícere.

Benedictio:

Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum.

R. Amen.

W. Racz, Panie (Ojcze), błogosławić.

Błogosławieństwo:

Sama Panna nad pannami, niech się u Pana przyczyni za nami.

O. Amen.

Czytanie drugie (Łk 1, 29-33)

Quæ cum audisset turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: Ecce concipies in útero, et paries Filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

Ona, gdy usłyszała, zatrzwożyła się na mowę jego i myślała, jakie by to było pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: Nie bój się Maryjo, albowiem znalazłaś łaskę u Boga. Oto poczniesz w łonie i porodysz syna, a nazwiesz imię jego Jezus. Ten będzie wielki, a będzie zwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego, i będzie królował w domu Jakubowym na wieki, a królestwu Jego nie będzie końca.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

R. Ave, Maria, gratia plena: Dóminus tecum.* Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi; quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

V. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei:

R. Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocábitur Fílius Deiⁱ.

Prośba o błogosławieństwo:

V. Jube, Dómine (Domne), benedicere.

Benedictio:

Per Vírginem Matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu niech będą dzięki.

O. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą. * Duch Świąty zstąpi na Cię, a moc Najwyższego zacieni Cię. Przeto i to, co się z Ciebie narodzi Świąte, będzie nazwane Synem Bożym.

W. Jakże się to stanie, gdyż męża nie znam? A odpowiadając, Anioł rzekł Jej:

O. Duch Świąty zstąpi na Cię, a moc Najwyższego zacieni Cię. Przeto i to, co się z Ciebie narodzi Świąte, będzie nazwane Synem Bożymⁱ.

W. Racz, Panie (Ojczy), błogosławić.

Błogosławieństwo:

Przez Dziewicy Matki przyczynienie, niech nam Pan Bóg da pokój i zbawienie.

O. Amen.

ⁱ W dniach 8, 10, 18 grudnia i 25 marca dodaje się: W. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świątemu (V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto) i powtórza się powyższe responsorium: O. Duch Świąty... (R. Spiritus Sanctus...).

*Czytanie trzecie
(Łk 1, 34-38)*

Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideoque et quod nascétur ex te Sanctum, vocabitur Fílius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi quæ vocatur stérilis, quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Rⁱ. Súscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est: concipies, et paries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres.

Maryja zaś rzekła do Anioła: Jakże się to stanie, gdyż męża nie znam? A odpowiadając, Anioł rzekł Jej: Duch Świąty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zacieni cię. Przeto i to, co się z Ciebie narodzi Świąte, będzie nazwane Synem Bożym. I oto Elżbieta, krewna twoja, i ona poczęła syna w starości swojej, a ten miesiąc szósty jest tej, którą zowią niepłodną. Gdy u Boga nie będzie niemożliwe żadne słowo. I rzekła Maryja: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego.

W. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

O. Bogu niech będą dzięki.

Oⁱ. Maryjo, przyjmij słowo, które Tobie od Pana przez Anioła jest posłane: poczniesz i porodzisz Boga spółem i człowieka: Abyś błogosławioną była zwana między wszystkimi niewiastami.

ⁱ W dniach 8, 10, 18 grudnia i 25 marca zamiast tego responsorium oraz tego, co następuje aż do końca, mówi się *Ciebie Boże chwalimy* (str. 37).

V. Paries quidem Filium, et virginitatis non patieris detrimētum: efficeris grāvida, et eris mater semper intācta.

R. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

R. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

W. Porodisz wprawdzie Syna, ale nie doznasz panieństwa uszczerbienia. Staniesz się brzemienną, ale będziesz Matką nienaruszoną.

O. Abyś błogosławioną była zwaną między wszystkimi niewiastami.

W. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

O. Abyś błogosławioną była zwaną między wszystkimi niewiastami.

Po Jutrzni odmawia się niezwłocznie Laudy.

Jeśli nie – mówi się:

V. Dómine, exáudi oratió-nem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Potem odmawia się jedną z dwóch modlitw z Laudów: Boże, któryś zrządził... (Deus, qui de beatæ...) ze str. 65, albo w okresie uroczystości Bożego Narodzenia: Boże, któryś przez dziewicze macierzyństwo... (Deus, qui salútis æternæ...) ze str. 65.

I kończy się następująco:

V. Dómine, exáudi oratió-nem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Benedicámus Dómino.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Błogosławmy Panu.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace.

R. Amen.

Pater noster... (*secreto*)

V. Dóminus † det nobis suam pacem.

R. Et vitam æternam. Amen.

O. Bogu niech będą dzięki.

W. Dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

Ojcze nasz... (*po cichu*)

W. Pan † niechaj nam raczy dać swój pokój.

O. I żywot wieczny.

Amen.